

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 83.143 van 26 oktober 1999
in de zaak A. 83.931/XII-2041.**

In zake : Marc MONSTREY,
die woonplaats kiest bij
advocaat G. SOETE,
kantoor houdende te OOSTENDE,
Kerkstraat 8, bus 1

tegen :

1. het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd
door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
advocaat B. STAELENS,
kantoor houdende te BRUGGE,
Canadesen Hof,
Bevrijdingslaan 4, bus 1.
2. de gemeente KOEKELARE,
die woonplaats kiest bij
advocaat B. BRONDERS,
kantoor houdende te OOSTENDE,
E. Beernaertstraat 106.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Marc MONSTREY
op 4 mei 1999 heeft ingediend om de schorsing te
vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit van
9 maart 1999 van de minister van Binnenlandse
Aangelegenheden houdende goedkeuring van het besluit van
14 december 1998 van de gemeenteraad van KOEKELARE
waarbij aan verzoeker, deeltijds bibliotheekassistent,
de tuchtstraf van het ontslag van ambtswege wordt
opgelegd;

Gezien het op dezelfde dag ingediende
verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoeker de
vernietiging vordert van dezelfde beslissing;

Gezien de nota's van de verwerende partijen;

Gezien het verslag opgemaakt door adjunct-auditeur D. MAREEN;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 16 september 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 12 oktober 1999;

Gehoord het verslag van staatsraad A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat G. AMPE, die loco advocaat G. SOETE verschijnt voor verzoeker, van advocaat B. STAELENS, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, en van advocaat B. BRONDERS, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord adjunct-auditeur D. MAREEN, daartoe gemachtigd bij beslissing van 4 november 1998 van de auditeur-generaal, in haar eensluidend advies;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Verzoeker Marc MONSTREY is in dienst van de gemeente KOEKELARE. Hij is er vast benoemd in de deeltijdse betrekking van bibliotheekassistent (14/38) en deeltijds in gesko-verband tewerkgesteld als administratief medewerker C (24/38). In het verzoekschrift geeft hij een uiteenzetting van de talrijke

taken waarmee hij is belast en die hem "in een toestand van ernstige depressie (hebben gebracht)".

1.2. In een 21 oktober 1998 gedagtekend verslag brengt de politiecommissaris van KOEKELARE aan de gemeentesecretaris ter kennis dat "(zijn) dienst" verzoeker op 15 oktober 1998 betraapt had op loonbediendendiefstal en dat uit "het verdere onderzoek (...) nog gevallen van loonbediendendiestal bekend geraakt (zijn)". Er wordt dan verwezen naar vijf gevallen waarin proces-verbaal was opgesteld en het verslag besluit : "In deze onderzoeken heeft Monstrey Marc bekentenissen afgelegd, en heeft hij heden alle ontvreemde bedragen terug betaald aan de benadeelde personen en instanties".

1.3. Op 22 oktober 1998 stelt de gemeentesecretaris een tuchtverslag op.

Met verwijzing naar het verslag van de politiecommissaris verwoordt hij de mening dat verzoeker "een zwaarwichtige beroepsfout" begaan heeft "die de waardigheid van zijn ambt aanzienlijk in het gedrang brengt", stelt hij voor dat de gemeenteraad een tucht-onderzoek zou instellen en dat de gemeenteraad "voor dit zwaarwichtig feit een zware straf moet opleggen". Het college van burgemeester en schepenen sluit zich aan bij de vraag naar een onderzoek; het besluit op 22 oktober 1998 tegen verzoeker, wat zijn statutaire positie betreft, een tuchtprocedure te beginnen en hem op te roepen om voor de gemeenteraad te verschijnen. In verband met verzoekers contractuele tewerkstelling wordt overeengekomen de overeenkomst te schorsen tot 15 februari 1999.

1.4. Verzoeker verschijnt voor de gemeenteraad op 12 november 1998. Er wordt proces-verbaal van zijn

verhoor opgemaakt. Verzoeker bekent de feiten waarover hij ondervraagd wordt. De gemeenteraad besluit verzoeker te schorsen voor de duur van drie maanden met ingang van 13 november 1998.

1.5. In een nieuw verslag aan de gemeentesecretaris van 20 november 1998 stelt de politiecommissaris van KOEKELARE dat hij op 12 november 1998 verder onderzoek heeft moeten instellen en dat uit het verhoor van verzoeker gebleken is dat hij in 1998 voor rekening van de gemeente diverse goederen heeft aangekocht (7 muziek-CD's, 1 modem en 2 speakersets) om die goederen dan ten eigen bate door te verkopen. Volgens datzelfde verslag zijn uit het onderzoek "nog feiten gebleken waarvan verder gerechtelijk onderzoek nodig is", maar voor informatie "nopens de feiten" wordt verwezen naar de procureur des Konings.

1.6. Die gegevens in acht nemend redigeert de gemeentesecretaris op 21 november 1998 een nieuw tuchtverslag waarin hij erop wijst dat verzoeker gelogen heeft toen hij aan de gemeenteraad op 22 oktober 1998 verklaarde dat hij geen andere laakbare feiten gepleegd had, dat de "nu gepleegde feiten -die hij allen bekend heeft- (...) nog meer af te keuren zijn (...) 1° omdat hierdoor het door het gemeentebestuur gestelde vertrouwen (toelating tot bestellen) onherstelbaar geschaad is (en) 2° omdat hij (...) diverse collega's in diskrediet heeft gebracht en daardoor voor de toekomst een samenwerking onmogelijk heeft gemaakt". De secretaris vindt "deze actuele laakbare feiten samen met de (...) loonbediendendiefstallen (...) zo ernstig dat elke professionele samenwerking tussen de werkgever en de werknemer alsook elke collegiale samenwerking in de toekomst onmogelijk zijn" en hij stelt daarom voor verzoeker, wat zijn statutaire functie betreft, te straffen met de maximale tuchtstraf van het ontslag van ambtswege.

1.7. Op 24 november 1998 "verbreekt" de gemeente de contractuele relatie met verzoeker. Het college van burgemeester en schepenen stelt verzoeker ervan in kennis dat, wat zijn statutaire toestand betreft, hij op 14 december 1998 door de gemeenteraad zal verhoord worden.

Op 14 december 1998 besluit de gemeenteraad verzoeker met ingang van 15 december 1998 bij wege van tuchtmaatregel van ambtswege te ontslaan. Het besluit is als volgt gemotiveerd :

"Gelet op het tuchtverslag van de gemeente-secretaris van 21.11.1998 opgesteld lastens de Heer M. MONSTREY, statutair deeltijdse bibliotheek-assistent;

Overwegende dat dit verslag, verwijzend naar het administratief proces-verbaal van de politie-commissaris van 20.11.1998, de hiernavolgende feiten reveleert die aan de betrokkene konden worden ten laste gelegd; feiten die hij overigens heeft bekend :

de aankoop van diverse goederen voor rekening van de gemeente, door het personeelslid M. Monstrey aan diverse collega's verkocht, echter voor eigen profijt; vermits hij de door de collega's ter goede trouw aan hem betaalde bedragen heeft behouden. Het gaat om de aankoop van :

- 7 muziek C.D.'s;
- 1 modem voor P.C.;
- 2 speakersets;

Gelet op het besluit van het college van burgemeester en schepenen van 24.11.1998 waarbij de gemeenteraad wordt verzocht een tuchtonderzoek in te stellen nopens deze ten laste gelegde feiten;

Gelet op het schrijven van 24.11.1998 waarbij de betrokkene wordt in kennis gesteld van de hem ten laste gelegde feiten en waarbij hij wordt uitgenodigd op de hoorzitting van 14.12.1998;

Gelet op het proces-verbaal van verhoor van de betrokkene, bijgestaan door zijn raadsman Soete, door hemzelf en de leden van de gemeenteraad ter zitting ondertekend;

Overwegende dat de betrokkene de hem ten laste gelegde feiten, ten overstaan van de politie-commissaris heeft toegegeven; dat er derhalve moet worden van uitgegaan dat de feiten als bewezen moeten worden beschouwd; dat een verder onderzoek ervan niet noodzakelijk is;

Overwegende dat de gemeenteraad deze daden als zeer ernstig vergrijp beschouwt :

1° omdat hij het door het gemeentebestuur in hem gestelde vertrouwen onherstelbaar heeft geschaad (betrokkene had toelating om goederen voor de gemeente te bestellen);

2° omdat hij door zijn daden diverse collega's in diskrediet heeft gebracht;

Overwegende dat de betrokkene, door het plegen van de lastens hem bewezen feiten -het voorwerp uitmakend van het tuchtonderzoek van heden en dit van 12.11.1998- niet alleen ernstig is tekort geschoten in zijn beroepsplichten, maar tevens de waardigheid van het ambt in het gedrang heeft gebracht;

Overwegende immers dat hij niet alleen het vertrouwen dat het bestuur geredelijkerwijze in hem mocht stellen onherstelbare schade heeft toegebracht, maar bovendien eveneens het vertrouwen dat het publiek en zijn collega's in hem mochten stellen in zeer ernstige mate heeft beschaamd; dat dit laatste des te meer het geval is daar betrokkene, als bibliotheek-assistent, een functie uitoefende waarin hij regelmatig in contact kwam met het publiek;

Overwegende dat betrokkene voor de hogervermelde loonbediendendiefstallen door de gemeenteraad op 12.11.1998 reeds veroordeeld werd tot een schorsing van 3 maand; dat mede door deze nieuwe feiten thans elke professionele samenwerking tussen de werkgever en de werknemer, alsook elke collegiale samenwerking in de toekomst onmogelijk is;

Overwegende derhalve dat het gepast voorkomt aan de betrokkene de maximum tuchtsanctie op te leggen; dat er evenwel geen enkele reden bestaat om de pensioenrechten die betrokkene heeft opgebouwd teniet te doen";

1.8. Op 8 januari 1999 stelt verzoeker beroep in bij de Vlaamse regering.

Op 9 maart 1999 keurt de minister van Binnenlandse Aangelegenheden het tuchtstrafbesluit van de gemeenteraad goed en zendt hij een afschrift ervan aan verzoeker. Het goedkeuringsbesluit bevat volgende motieven :

"Overwegende dat de tuchtsanctie van ontslag van ambtswege werd opgelegd wegens ernstige tekortkoming in de beroepsplichten en de waardigheid van het ambt in het gedrang te hebben gebracht door, voor rekening van de gemeente, aangekochte goederen te hebben doorverkocht aan collega's en de door de collega's ter goede trouw betaalde bedragen voor eigen profijt voor zich te hebben gehouden;

Overwegende dat betrokkene in zijn beroepsschrift opwerpt dat de politiecommissaris, met miskenning van het geheim van onderzoek, kennis gaf van de feiten van loondiefstal aan de gemeente Koekelare; dat zelfs een administratief proces-verbaal dd. 21/10/1998 werd opgesteld waarin de politiecommissaris de beschikbare feiten reveleerde wat resulteerde in een schorsing van drie maanden met inhouding van wedde; dat bij voortzetting van het onderzoek de politiecommissaris opnieuw kennis gaf van bekentenissen van betrokkene over andere feiten aan de gemeente Koekelare wat aanleiding gaf tot een nieuwe tuchtsanctie van ontslag van ambtswege dd. 14/12/1998; dat betrokkene stelt dat de rechten van verdediging aldus werden geschonden vermits de gemeente geen tuchtonderzoek kon opstarten zolang er geen uitspraak was van de strafrechter of het strafonderzoek was afgesloten; dat het geheim van het strafonderzoek dan ook werd geschonden door de politiecommissaris; dat betrokkene wijst op zijn mentale gezondheidstoestand die dusdanig was dat hij alles verdrong wat belette dat hij in een eerste stadium overging tot bijkomende bekentenissen; dat betrokkene tenslotte laat opmerken dat hij een onberispelijke loopbaan had van niet minder dan zeventien jaar en dat de feiten het gevolg waren van een overspanning waarvoor psychiatrische begeleiding noodzakelijk was; dat de tweede tuchtsanctie onmogelijk was vermits er reeds een eerste tuchtsanctie werd opgelegd voor dezelfde feiten;

Overwegende dat tijdens de hoorzitting in beroep hier nog wordt aan toegevoegd dat het gemeentebestuur in zijn brief van 9 februari 1999 beweert dat de 'ziekte' van betrokkene niet werd ingeroepen voor het verhinderen van de eerste tuchtstraf van 12 november 1998 terwijl het P.V. van verhoor duidelijk vermeldt dat de toenmalige raadsman van betrokkene, Meester Blanckaert, verklaarde : 'Hij was zichzelf niet meer. Hij is thans in behandeling bij een psychiater';

Overwegende dat betrokkene twee tuchtsancties opliep m.n. een tuchtsanctie van drie maanden schorsing met inhouding van wedde voor het ontvreemden van gemeentegelden opgelegd op 12 november 1998 en een tuchtsanctie van ontslag van ambtswege wegens het doorverkopen van gemeentegoederen aan collega's voor eigen voordeel opgelegd op 14 december 1998; overwegende dat betrokkene enkel beroep instelt tegen de tweede tuchtsanctie;

Overwegende dat het gemeentebestuur van Koekelare door de politiecommissaris werd in kennis gesteld van de eerste tuchtfeiten op 21 oktober 1998; dat op 22 oktober 1998 een proces-verbaal werd opgesteld waarin de burgemeester verklaart dat hij in kennis werd gesteld van de diefstallen gepleegd door betrokkene en het gemeentebestuur van Koekelare volledig werd vergoed voor deze diefstallen 'die (betrokkene) bekend heeft';

Overwegende dat het normaal is dat de benadeelde van diefstallen -in casu het gemeentebestuur- onmiddellijk wordt in kennis gesteld van de door haar geleden schade zodat het geheim van het onderzoek niet werd geschonden;

Overwegende dat betrokkene de diefstallen had bekend zodat de feiten als bewezen konden worden beschouwd; dat het tot de discretionaire bevoegdheid van de tuchtoverheid behoort om haar beslissing al dan niet uit te stellen tot de strafrechter uitspraak heeft gedaan; dat het gemeentebestuur van Koekelare heeft geoordeeld dat een tuchtsanctie zich hier onmiddellijk opdrong;

Overwegende dat tijdens het verder verloop van het onderzoek door de politiecommissaris nieuwe feiten aan het licht zijn gekomen m.n. het doorverkopen van gemeentegoederen aan collega's voor eigen voordeel; dat het gemeentebestuur daar als benadeelde partij opnieuw werd van op de hoogte gesteld door de politiecommissaris zodat ook hier het geheim van het onderzoek niet werd geschonden; dat op 23 november 1998 een proces-verbaal werd opgesteld waarin de burgemeester verklaart dat hij in kennis werd gesteld van de (nieuwe) feiten gepleegd door betrokkene en het gemeentebestuur volledig werd vergoed; dat op dit ogenblik de tuchtprocedure in verband met de eerste feiten volledig was afgerond en de tuchtsanctie van schorsing van drie maanden met inhouding van wedde reeds was opgelegd; dat het gemeentebestuur hier, gezien deze nieuwe bekentenissen, discretionair oordeelde dat een nieuwe tuchtsanctie zich opdrong; dat het gemeentebestuur oordeelde dat de nieuwe tuchtfeiten een dusdanig immoreel gedrag aan het licht brachten dat elke professionele samenwerking met betrokkene, alsook elke collegiale samenwerking in de toekomst onmogelijk werd gemaakt waardoor een ontslag van ambtswege zich opdrong;

Overwegende dat het mogelijk is dat feiten die in beginsel een tuchtvergrijp vormen geheel of gedeeltelijk kunnen worden verschoond door de gezondheidstoestand van betrokkene; dat betrokkene aldus aan de hand van een medisch attest dd. 1 december 1998 van Dr. Gyselen, de diefstallen tracht te verschonen; dat deze ziekte-toestand echter niet als geloofwaardig overkomt vermits de diefstallen en tuchtfeiten zich voordeden in een periode van enkele maanden in de loop van 1997 en 1998 en de behandeling van betrokkene bij genoemde psychiater pas aanving begin oktober 1998, ogenblik waarop de meeste tuchtfeiten reeds waren gepleegd;

Overwegende dat de gemeenteraad van Koekelare -die meer vertrouwd is met de gevoeligheden van deze zaak- de tuchtsanctie van ontslag van ambtswege met quasi-unanimitéit (17 ja-stemmen op 18 stemmen) heeft opgelegd;

Overwegende dat, om de hierboven vermelde reden, het beroep van de betrokkene niet kan worden ingewilligd";

2.1. Overwegende dat in het verzoekschrift de "Vlaamse Executieve" als verwerende partij wordt aangeduid; dat verzoeker zich daarmee duidelijk genoeg heeft geuit opdat de organen van de Raad van State zonder enige moeite de rechtspersoon die verantwoordelijk is voor de handelingen van de Vlaamse regering wanneer zij optreedt in het kader van het toezicht op de gemeenten, als verwerende partij in het geding zouden kunnen betrekken, wat ook gebeurd is; dat het Vlaamse Gewest op geen enkele wijze aantoonde dat het, ook al gaat het te dezen om een schorsingsprocedure, enig nadeel heeft ondervonden van het feit dat verzoeker zich bediend heeft van de voorheen gangbare terminologie;

2.2.1. Overwegende dat het Vlaamse Gewest opmerkt dat verzoeker alleen de schorsing vordert van het goedkeuringsbesluit van 9 maart 1999 maar dat hij daarbij uit het oog verliest dat het Vlaamse Gewest opgetreden is in het kader van het administratief toezicht; dat die verwerende partij van oordeel is dat het niet-bestrijden van het goedgekeurde besluit "binnen de 60-dagen termijn" aan verzoeker "alle belang om het goedgekeurde besluit nog aan te vechten" ontnemt, hier het belang bij de vordering tot schorsing van tenuitvoerlegging waarin van de verzoekende partij "de grootste precisie" moet worden geëist;

2.2.2. Overwegende dat verzoeker, na eerst zowel de gemeente KOEKELARE als de toezichthoudende overheid als verwerende partij te hebben aangeduid, het voorwerp van zijn vordering formeel beperkt tot het goedkeuringsbesluit van 9 maart 1999, zo in de aanhef als in fine van het verzoekschrift; dat het Vlaamse Gewest zover kan gevolgd worden dat een goedkeuringsbesluit zich onder-

scheidt van het goedgekeurde besluit, ook al is de goedkeuring, in het systeem opgezet door het decreet van 24 juli 1991 houdende regeling, voor het Vlaamse Gewest, van het administratief toezicht op de handelingen betreffende de tucht- en sommige ordemaatregelen genomen ten opzichte van het gemeentepersoneel bedoeld in de nieuwe gemeentewet, slechts vereist wanneer het tucht-rechtelijk gestrafte personeelslid bij de regering beroep ingesteld heeft; dat dan wel de vraag rijst of verzoeker ermee gebaat is enkel het goedkeuringsbesluit geschorst te zien aangezien die schorsing het tucht-strafbesluit zelf onverlet laat en verzoeker dus in de feiten geconfronteerd blijft met een ontslagbesluit dat juridisch weliswaar slechts volkomen is op het ogenblik dat de goedkeuring verkregen wordt -en dat daarom pas op dat ogenblik binnen de bevoegdheid van de Raad van State komt-, maar dat overeenkomstig artikel 4 van het decreet, naar luid waarvan het beroep bij de toezicht-houdende overheid de beslissing niet schorst, voorlopig tot aan de uitspraak over het beroep toch gevolgen blijft sorteren;

2.2.3. Overwegende evenwel dat in dit geval de eerste verwerende partij ten onrechte die vraag opwerpt;

Overwegende immers dat, in het algemeen, het bevoegde lid van het auditoraat op grond van zijn bevoegdheid om als orgaan van de Raad van State, in een inquisitoriale procedure en voor zover de procedure daarmee niet verzwaard wordt in spoedeisende aangelegenheden, de rechtspersonen en hun organen kan aanduiden die zich naar zijn oordeel het best kunnen verdedigen met betrekking tot het daadwerkelijk voorwerp van het geschil dat hem met het verzoekschrift wordt voorgelegd; dat een verwerende partij dan wel kan vragen dat ofwel zijzelf ofwel een andere als zodanig aangeduide partij buiten de zaak gesteld wordt -daarmee het standpunt van de auditeur betwistend- maar dat zij een misslag in het

verzoekschrift die door de auditeur rechtgezet is niet meer kan betwisten;

Overwegende dat, concreet, het door de auditeur-generaal aangeduide lid van het auditoraat zowel de toezichthoudende overheid als de gemeente KOEKELARE heeft aangewezen om zich tegen het verzoekschrift te verdedigen; dat de gemeente KOEKELARE zich ook verdedigd heeft, zonder aan te voeren dat de auditeur, door haar aan te wijzen als verwerende partij, ten onrechte een beslissing van haar orgaan in het voorwerp van het beroep betrokken had; dat ook de eerste verwerende partij de aanwijzing door de auditeur niet betwist en dat zulks evenmin het geval is voor de verzoekende partij; dat dienvolgens in het voorwerp van de onderhavige vordering wordt begrepen zowel de beslissing van 14 december 1998 van de gemeenteraad van KOEKELARE als de beslissing van de minister van 9 maart 1999;

3. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

4.1. Overwegende dat verzoeker in het eerste middel de schending aanvoert van artikel 28quinquies, § 1, van het wetboek van strafvordering doordat die bepaling voorschrijft dat het opsporingsonderzoek in beginsel geheim is, wat betekent dat de personen die beroepshalve hun medewerking verlenen aan het opsporingsonderzoek tot geheimhouding verplicht zijn zodat de stukken die met schending van die geheimhoudingsplicht verkregen zijn geen grondslag kunnen

vormen voor een tuchtstraf; dat volgens hem in dit geval de politiecommissaris in verslagen van 21 oktober 1998 en 20 november 1998 en buiten het strafonderzoek om aan de gemeentesecretaris kennis gegeven heeft van diefstallen die ten nadele van de gemeente waren gepleegd waardoor hij "het geheim van het onderzoek" geschonden heeft;

4.2.1. Overwegende dat de eerste verwerende partij opmerkt dat verzoeker niet voor het eerst voor de Raad van State een onregelmatigheid vermag aan te voeren wanneer hij voordien nagelaten heeft diezelfde onregelmatigheid aan de bevoegde overheid ter kennis te brengen; dat zij voorts doet gelden, ten aanzien van de feiten waarover de politiecommissaris op 21 oktober 1998 verslag uitbracht, dat dat verslag van de politiecommissaris aan de gemeentesecretaris het resultaat is van "een intern administratief onderzoek" en dat hoe dan ook dat stuk irrelevant is omdat de feiten toch aan het bestuur bekend waren -de burgemeester is op 22 oktober 1998 als vertegenwoordiger van de gemeente gehoord- en omdat verzoeker tegenover de gemeenteraad de feiten bekend heeft; dat zij, ten aanzien van de feiten vermeld in het verslag van 20 november 1998, stelt dat de burgemeester op 24 november 1998 gehoord is en dat hij toen een kopie van het proces-verbaal gevraagd heeft zodat ook dat stuk, naast de bekentenis van verzoeker, gebruikt had kunnen worden voor het opzetten van een tuchtactie tegen hem;

4.2.2. Overwegende dat de tweede verwerende partij opmerkt dat de politiecommissaris een ambtenaar van de gemeentelijke overheid is die voor personeelsleden die onder zijn gezag staan, als ware het een openbaar aanklager, een tuchtverslag kan opstellen; dat volgens haar niets belet dat een politieoverheid haar bekend rakende gegevens gebruikt in het kader van een administratief onderzoek en ze vervolgens in een proces-

verbaal ter kennis van de procureur des Konings brengt; dat zij betoogt dat er op 21 oktober 1998 geen straf-onderzoek liep zodat de medegedeelde gegevens geen deel uitmaakten van een opsporingsonderzoek maar integendeel betrekking hadden op op heterdaad vastgestelde feiten die verzoeker had bekend;

4.3.1. Overwegende, wat betreft de vraag of verzoeker in de administratieve procedure reeds gewag gemaakt heeft van de onregelmatigheid die hij nu voor de Raad van State aanvoert, dat de stelling van de eerste verwerende partij faalt om volgende twee redenen : verzoekers raadsman heeft ter gelegenheid van het verhoor op 14 december 1998 aan de gemeenteraad medegedeeld: "toen de eerste laakbare feiten-loonbediendiefstallen vervat in het proces-verbaal van de politiecommissaris van 20.11.1998 bekend werden, (was) het politioneel onderzoek nog niet afgesloten. Dientengevolge werd het geheim van het onderzoek geschonden, wat juridisch fout is. Er moest gewacht worden tot het strafonderzoek volledig was. (...)"; ook in zijn beroepschrift bij de minister heeft verzoeker erop gewezen dat "de politiecommissaris, met miskenning van het geheim van het onderzoek, kennis (gegeven heeft) van de feiten aan de gemeente Koekelare";

Overwegende dat verzoeker een administratief medewerker is in de gemeentelijke bibliotheek; dat dan ook, in tegenstelling met wat de tweede verwerende partij uiteenzet, niet wordt ingezien hoe hij onder het gezag van de politiecommissaris zou kunnen staan; dat de politiecommissaris trouwens in zijn verslag van 21 oktober 1998 uitdrukkelijk verwijst naar het gezag van de gemeentesecretaris over "het gemeentelijk administratief personeel";

4.3.2. Overwegende dat in het kader van het hier besproken middel de vraag rijst of de politiecommissaris

de kennis die hij had over de door verzoeker begane misdrijven aan de administratieve overheid mocht doorspelen; dat in de huidige stand van de zaak de Raad van State ter zake volgende opvatting huldigt : het verslag van 20 november 1998 van de politiecommissaris aan de gemeentesecretaris, waarmee de procedure die geleid heeft tot het ontslag van verzoeker op gang gekomen is, is duidelijk verbonden met een opsporingsonderzoek in de zin van artikel 28bis, §1, van het Wetboek van Strafvordering waarbij de politiecommissaris in zijn hoedanigheid van ambtenaar met gerechtelijke bevoegdheden betrokken was; dat blijkt uit de door de politiecommissaris zelf gebezigde bewoordingen dat hij op 19 november 1998 "verder onderzoek" heeft moeten instellen, dat er voor bepaalde feiten "nog verder gerechtelijk onderzoek nodig is" en dat voor verdere informatie "naar de heer Procureur de Konings te Brugge" verwezen wordt; de in het kader van dergelijk opsporingsonderzoek verkregen inlichtingen, ook wanneer zij betrekking hebben op feiten die voor een tuchtrechtelijke bestraffing door de gemeente in aanmerking komen, vallen onder het geheim van het onderzoek, ingesteld door artikel 28quinquies van het Wetboek van Strafvordering en de politiecommissaris heeft te dien aanzien een geheimhoudingsplicht, minstens mag hij, als medewerker aan een onderzoek in de strafzaak, de door hem in die hoedanigheid verkregen inlichtingen niet aan derden mededelen zonder toestemming van de procureur-generaal overeenkomstig artikel 125 van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende Algemeen Reglement op de gerechtskosten in strafzaken; een tuchtprocedure, die onmiskenbaar en -nu de tweede verwerende partij op geen enkele wijze bewijst dat dezelfde inlichtingen haar op een andere wijze bekend geraakt zijn- uitsluitend gesteund is op een verslag waarin tegen de geldende wettelijke bepalingen in gegevens uit een strafrechtelijk onderzoek worden bekendgemaakt, is onregelmatig opgestart; dat vitieert

de tuchtprocedure en de uiteindelijk door de gemeenteraad aan verzoeker opgelegde tuchtstraf evenals het goedkeuringsbesluit waarin die onregelmatigheid wordt overgenomen; in die mate is het eerste middel ernstig;

5.1. Overwegende dat verzoeker met betrekking tot het moeilijk te herstellen ernstig nadeel uiteenzet wat volgt: zijn inzet voor de gemeente Koekelare was totaal; het besluit van de gemeenteraad, goedgekeurd door de minister, maakt een einde aan zijn professionele carrière en hij wordt aan de schandpaal genageld als een dief; zijn gezin valt zonder inkomen en hij heeft, rekening houdend met de aard van de hem ten laste gelegde feiten en zijn leeftijd, quasi geen mogelijkheid om elders aan het werk te gaan;

5.2.1. Overwegende dat de eerste verwerende partij opmerkt dat het voor verzoeker mogelijk wel moeilijk zal zijn om ander werk te vinden maar dat het niet om een onmogelijkheid gaat; dat zij daaraan toevoegt dat een schorsing van het bestreden goedkeuringsbesluit geen ander gevolg kan hebben dan dat zij de goedkeuring heroverweegt maar dat die verplichting niet betekent dat aan de voor schorsing vereiste voorwaarde van het bestaan van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel voldaan is;

5.2.2. Overwegende dat de tweede verwerende partij opmerkt dat verzoeker vaag blijft in zijn uiteenzetting en daarenboven geen enkel bewijs levert van zijn beweringen; dat zij stelt dat verzoeker niet bewijst dat hij pogingen heeft ondernomen om ander werk te vinden en dat geen gegevens worden verstrekt over een eventueel inkomen van zijn partner of over de financiële afhankelijkheid van de leden van het gezin;

5.3.1. Overwegende dat een aan goedkeuring onderworpen ontslagbesluit onvolkomen is zolang de goedkeuring niet verkregen is; dat die juridische onvolkomenheid niet gedekt wordt door de decretale bepaling dat het beroep, gericht op het verkrijgen van de niet-goedkeuring van het gemeenteraadsbesluit, dat besluit niet opschort zodat de gemeente in die bepaling een titel vindt om het onvolkomen ontslagbesluit voorlopig toch uitwerking te geven; dat, vanuit juridisch oogpunt, de laatste stap in de totstandkoming van een uitvoerbare beslissing -het verlenen van het visum van de uitvoerbaarheid na een parallel onderzoek op dezelfde wijze als de gemeenteraadsbeslissing -weliswaar dat nadeel nu definitief vestigend- bron van nadeel is, vergelijkbaar met het nadeel berokkend door een eindbeslissing waar een voorstel of bindend advies aan voorafgaat; dat in die zin hetzelfde nadeel kan ingeroepen worden om de schorsing van zowel het goedkeuringsbesluit als het goedgekeurde besluit te vorderen;

Overwegende dat de uiteenzetting van verzoeker met betrekking tot het moreel nadeel, en met name de graad van afkeuring waarvan de verwerende partijen, elk wat hun aandeel in de verwijdering van verzoeker uit de dienst betreft, blijk hebben gegeven, volstaat om in zijn hoofdte een moeilijk te herstellen ernstig nadeel te onderkennen dat een schorsing van de tenuitvoerlegging van de beide beslissingen verantwoordt,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van

- het besluit van 9 maart 1999 van de minister van Binnenlandse Aangelegenheden houdende goedkeuring van het besluit van 14 december 1998 van de gemeenteraad van KOEKELARE waarbij aan Marc MONSTREY, deeltijds bibliotheekassistent, de tuchtstraf van het ontslag van ambtswege wordt opgelegd.
- het besluit van 14 december 1998 van de gemeenteraad van KOEKELARE.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zesentwintig oktober 1900 negenennegentig, door :

de HH.	A. VANDENDRIESSCHE,	wnd. kamervoorzitter,
		staatsraad,
	W. GEURTS,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

W. GEURTS.

A. VANDENDRIESSCHE.